

Posudek bakalářské práce Jany Tomíčkové

Výchova a vzdělávání dětí se zrakovým postižením v předškolním věku

Předkládaná bakalářská práce Jany Tomíčkové byla vypracována v rozsahu 62 stran. Je rozdělena na část teoretickou, praktickou a přílohy. Poměr obsahu části teoretické a praktické je vyvážený.

V *úvodu* práce nás autorka seznamuje s důvody, které jí vedly k výběru tématu. Stanovuje si cíle pro část teoretickou i praktickou.

Jako technický nedostatek zde spatřuji to, že v obsahu práce není zřetelně oddělená část teoretická a praktická, v textu pak toto dělení zřetelné je.

Část teoretická je rozdělena do 6 kapitol. Kapitoly na sebe logicky navazují a autorka v nich předkládá základní poznatky o handicapu, zrakových vadách, výchově a vzdělávání dětí se zrakovou vadou v předškolním věku v rodině a ve speciálních MŠ. V 1. kapitole je stručná charakteristika handicapu a rozdělení zrakových vad. Následuje podrobnější popis některých zrakových vad a přehled jednotlivých stupňů zrakového postižení nalezneme v kapitole 1.3, kapitola 1.4 je věnována pohledu společnosti na problémy osob se zrakovým handicapem. Druhá kapitola je věnována reakcím rodičů na narození dítěte se zrakovou vadou a jeho přijetí a přístupu k péči a výchově v rodině. Autorka zde porovnává názory několika autorů a přidává své vlastní. Třetí kapitola je věnována výchově dítěte v rodině v předškolním věku a stručnému přiblížení jednotlivých konkrétních oblastí, ve kterých by mělo být rozvíjeno a jak (sociální výchova a komunikace, rozvoj náhradních smyslů). Pozornost by si zasloužily i další oblasti. V kapitole čtvrté se autorka zaměřuje na vzdělávání ve speciálních MŠ. Vybrané dvě z nich potom v kapitole páté a šesté představuje a později porovnává. MŠ charakterizuje a představuje jejich školní rámcové vzdělávací programy. Autorka podle svých slov záměrně vybrala jednu MŠ v Čechách a jednu na Moravě.

Praktická část vhodně navazuje. Tvoří ji 2 kapitoly. Sedmá kapitola popisuje pražskou mateřskou školu Jaroslava Ježka a školu v Brně, Kamenomlýnská 2. Autorka sama obě školy navštívila, stručně popsala jak probíhal den v MŠ za její přítomnosti a potom se pokusila o jejich zhodnocení a porovnání. V osmé kapitole předkládá informace, získané z rozhovorů s rodiči vybraných dětí obou MŠ. U dvou pražských dětí sama autorka působí i jako jejich asistentka a čtyři děti jsou z Brna. Tadeáš a Jan, pražské děti, jsou společně v jedné pěstounské rodině. Otázky a odpovědi jsou zajímavé, přehledně zpracované a opatřené hodnotícím komentářem. Škoda, že se autorce nepodařilo pro rozhovory získat víc rodičů.

V *závěru* je stručně zhodnoceno splnění cíle. Je zde uvedeno shrnutí vlastního pozorování v MŠ a postřehů získaných z uvedených rozhovorů. Cíl práce byl splněn.

Dostupných zdrojů informací (využívá jak starších titulů literatury, tak novějších i informací z internetu) autorka využila vhodným způsobem. Práce s literaturou, zpracování a vyhodnocení získaných informací je na dobré úrovni.

Po jazykové stránce je práce slabší, objevují se zde časté překlepy, stylistické chyby i neobratné formulace: (např.: str.13 „Osoby se zbytky zraku nejsou většinou schopny pohybovat se v prostoru pomocí zraku.“, str.14, str.17 „To se dostane do izolace, což může vést ke zrakové stimulaci a zpomalení, a další).

V příloze jsou 2 kazuistiky a několik fotografií pomůcek a hraček, používaných pro děti se zrakovým handicapem.

Kladně hodnotím několikaletou praxi autorky v práci s dětmi se zrakovým postižením, čehož v práci vhodně využila.

Pro hodnocení práce navrhuji klasifikační stupeň velmi dobře.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 13.května 2011

vypracovala:.....

mgr. Lenka Chittussiová